

Plan Odnowy Miejscowości Sitno na lata 2017 - 2024



Gmina Ryńsk, w skład której wchodzi miejscowość Sitno, położona jest we wschodniej części województwa kujawsko - pomorskiego, w powiecie wąbrzeskim. Gmina zajmuje teren o powierzchni 200.8 km i liczy 8860 mieszkańców. W skład Gminy wchodzi 21 sołectw skupiających 35 miejscowości.

Plan Odnowy Miejscowości Sitno jest dokumentem służącym realizacji przedsięwzięć wpływających na poprawę warunków życia mieszkańców wsi, zaspokojenie ich potrzeb społeczno kulturowych, rozwój tożsamości oraz zachowanie dziedzictwa kulturowego. Realizacja zadań ujętych w planie obejmuje lata 2017 - 2024.

1. Charakterystyka miejscowości

Wieś Sitno położona jest w północnej części Gminy Ryńsk. Teren sołectwa zajmuje powierzchnię 735 ha. Większość obszaru stanowią grunty orne – 542 ha, pozostała część ziem to: łąki trwałe – 99 ha, pastwiska – 3 ha, lasy – 11 ha, tereny zabudowane – 13 ha oraz inne grunty – 67 ha, które są głównym źródłem utrzymania ludności, część osób pracuje zawodowo dojeżdżając do Torunia, Wąbrzeźna, Grudziądza, Katarzynek i Łabędzia. Sitno liczy ogółem 319 mieszkańców. Pewną grupę stanowią emeryci i renciści.

Wieś posiada korzystne położenie krajobrazowe, ciekawe walory przyrodnicze i jest ogólnie zadbane. Wokół części domostw są ogródki, skalniaki, warzywniki i sady, gdzie spotkać można jeszcze tradycyjne odmiany drzew owocowych. Wieś nie posiada żadnego sklepu spożywczo – przemysłowego. Działalność gospodarczą na terenie Sitna prowadzi ogółem 6 podmiotów branży handlowej, usługowej i transportowej. Dzieci i młodzież uczęszczają do szkoły podstawowej w Jarantowicach oraz do gimnazjum w Myśliwcu.

Życie mieszkańców Sitna skupia się głównie wokół własnych domostw, ludzie są na ogół zorganizowani, bieżące problemy i nurtujące społeczność sprawy rozpatrywane są na zebraniach sołeckich, u sołtysa bądź przy okazji okolicznościowych spotkań. W Sitnie istnieje prężnie działające Koło Gospodyń Wiejskich, które jest organizatorem pokazów kulinarnych i konkursów. Dużą rolę w życiu wsi pełni Sołtys i Rada Sołecka. Organizowane są zabawy i okolicznościowe spotkania dla całej społeczności wiejskiej.

W celu dalszego ożywienia życia społecznego, kulturalnego, szerszego otwarcia wsi na świat oraz poprawy standardu życia mieszkańców odbyło się zebranie, na którym uchwalono Plan Odnowy Miejscowości Sitno na lata 2017 – 2024. Wcześniej zebrano niezbędne informacje o istniejących zasobach, planach, potrzebach i oczekiwaniach społecznych oraz sporządzono analizę SWOT. Plan uwzględnia priorytety, cele i projekty związane z modernizacją świetlicy, poprawą infrastruktury gospodarczej i kultywowaniem lokalnych tradycji.

2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości

Dziedzictwo kulturowe

Jak wskazują wyniki badań archeologicznych w granicach współczesnych miejscowości Sitno już we wczesnym średniowieczu istniał punkt osadniczy, jednak pierwsze wzmianki o osadzie Sitno pochodzą dopiero z 1411 r. Wzmiankowana wieś z folwarkiem zakonnym była wówczas własnością biskupstwa chełmińskiego. W 1411 r. odnotowano spalenie folwarku, a straty oszacowano na sumę tysiąca grzywien. W 1614 r. w Sitnie było zamieszkałych dziesięć zagród należących do ogrodników. Wojna trzynastoletnia z Krzyżakami oraz wojny polsko – szwedzkie spowodowały ogromne spustoszenia wsi wchodzących w skład klucza wąbrzeskiego. W wyniku poczynań wojsk szwedzkich całkowicie spalony został folwark w Sitnie. Odbudowa wsi trwała bardzo długo. Kiepski stan dworu w Sitnie wzmiankowany jest jeszcze w 1646 r., a w samej wsi znajdowało się wówczas jedynie pięć zamieszkałych zagród, w tym dwa domy ogrodników, dwa domy ratajów oraz chałupa owczarza. Jedna zagroda stała opuszczona. W 1723 r. w osadzie Sitno istniało siedem chałup. Mieszkali w nich: karczmarz,

kołodziej, rybak, „stalmach”, kowal i czterej ogrodnicy, z których każdy musiał utrzymywać przynajmniej jednego pomocnika. Dwa lata później (1725) liczba chałup we wsi wzrosła do ośmiu. Według danych z 1731 r. we wsi Sitno mieszkało czternaście rodzin (karczmarz, owczarz, kowal, „mielcarz”, pięciu „danników” i pięciu „półogrodników”. Miejscowy owczarz hodował wówczas dwieście owiec i posiadał prawo do stołowania się na terenie dworu. W 1759 r. Sitno liczyło ponad pięćdziesięciu mieszkańców. Po spaleniu zamku wąbrzeskiego podczas „potopu szwedzkiego” w 1655 r. folwark w Sitnie zajmował szczególne miejsce i stał się rzeczywistym centrum całego klucza wąbrzeskiego. Dwór w Sitnie był wówczas miejscem gdzie rezydowali podczas swych podróży biskupi chełmińscy i urzędowali przedstawiciele miejscowej administracji biskupiej. Według przywileju biskupiego mieszkańcy Wąbrzeźna i okolic byli zobowiązani do uiszczania rocznego czynszu w wysokości stu złotych oraz odrabiania pańszczyzny na terenie folwarku. Te zobowiązania utrzymały się w XVIII wieku. Pod panowaniem pruskim zmieniła się sytuacja Kościoła katolickiego, w 1773 r. biskup chełmiński oddał władzom pruskim folwark Sitno.

Według stanu z 1820 roku miejscowość Sitno liczyła 116 osób, a w roku 1871 i 1895 liczba ludności wynosiła 121 osób. Byli to głównie prusacy. W czasach II Rzeczypospolitej właścicielem majątku w Sitnie był Skarb Rzeczypospolitej Polskiej, który wydzierżawił 399 ha ziemi Polakowi Gustawowi Chrzanowskiemu. Majątek był wówczas w dobrym stanie ekonomicznym. W czasie okupacji hitlerowskiej 1939 – 1945 polscy właściciele ziemscy byli przymusowo wysiedlani do obozów, a osadnictwo niemieckie objęło prawie wszystkie miejscowości dzisiejszej gminy Wąbrzeźno. Niemieckimi osadnikami gospodarstw w Sitnie od 1941 r. byli m. in.: Johannes Winter (12,5 ha) i Ambrosian Leinz (17,5 ha).

Po zakończeniu II wojny światowej okupowane ziemie wróciły do Polski.

W 1958 r. w Sitnie utworzono Kółko Rolnicze, którego kierownikiem był Jan Dąbrowski.

Pierwszą połowę lat pięćdziesiątych cechowało dążenie władz do kolektywizacji wsi. Jej efektem były spółdzielnie produkcyjne. W 1951 r. w Sitnie powstała Spółdzielnia Produkcyjna „Pokój”, która liczyła 19 członków. Od 1956 r. następowało stopniowe zatrzymanie kolektywizacji, co w efekcie prowadziło do likwidacji większości istniejących spółdzielni. Upadła też w 1959 r. Spółdzielnia Produkcyjna w Sitnie, lecz kilkanaście lat później powstała ponownie pod nazwą Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna. Pod koniec lat pięćdziesiątych upowszechnianą formą spółdzielczości były kółka rolnicze. Kółko Rolnicze w Sitnie, którym kierował Jan Dąbrowski dysponowało dwoma młocarniami oraz dwoma snopowiązałkami. Kółko prowadziło też usługi mechaniczne. Jedną z ważniejszych zdobyczy cywilizacyjnych lat sześćdziesiątych o znaczeniu gospodarczym była elektryfikacja wsi. Wieś Sitno zelektryfikowano w 1964 r.

Na omawianym obszarze działały gromadzkie biblioteki publiczne, które prowadziły punkty biblioteczne. Punkt biblioteczny w Sitnie podlegał bibliotece w Jarantowicach.

Działalność kulturalno – oświatową we wsi prowadzono głównie w świetlicy wiejskiej, która - podobnie jak inne w gminie – wymagała wówczas remontu i nowego wyposażenia. Gruntowny remont świetlicy przeprowadzono w 2005 r. Budynek rozbudowano w 2014 r.

Istotną rolę w środowisku spełnia Koło Gospodyń Wiejskich i Ochotnicza Straż Pożarna. Jednostka OSP powstała w 1959 r. Strażacy nie tylko uczestniczą w akcjach ratowniczych, lecz zajmują się również animacją lokalnych imprez kulturalnych i podejmują rozmaite inicjatywy społeczne na rzecz środowiska. Koło Gospodyń Wiejskich rozpoczęło swoją działalność w 1962 r. i prowadzi ją po dziś dzień. Dużym uznaniem cieszą się m.in. organizowane w środowisku warsztaty kulinarne i rękodzielnicze.



Warsztaty kulinarne w Sitnie 2009 r.



Warsztaty rękodzielnicze w Sitnie 2010 r.



Dożynki sołeckie w Sitnie 2011 r.

Dnia 15 czerwca 2012 r. Koło Gospodyń Wiejskich w Sitnie obchodziło jubileusz 50 - lecia swojej działalności. Uroczystość zorganizowano w miejscowej świetlicy wiejskiej. Jubileusz KGW był także okazją do podziękowania wszystkim osobom, które swoją postawą zasłużyły na społeczne uznanie.

Aktualnie miejscowość Sitno nie posiada zabytkowych obiektów architektonicznych, istnieją jednak 42 obszary zastrzeżone do obserwacji archeologicznych.

W ewidencji zabytków architektury i budownictwa widnieje jedynie murowany dwojak nr 16/18 z 1912 roku. Pozostałością jest także cmentarz ewangelicki z 2 połowy XIX w., nieczynny od 1945 r.

3. Diagnoza aktualnej sytuacji miejscowości Sitno oraz wizja stanu docelowego

Dotychczasowe życie mieszkańców Sitna cechuje pewna aktywność. Organizowane są lokalne wydarzenia kulturalne z udziałem dzieci i dorosłych. Koło Gospodyń Wiejskich i Ochotnicza Straż Pożarna aktywnie uczestniczą w organizacji życia społeczno-kulturalnego. Problemy mieszkańców wysuwane są i omawiane głównie na zebraniach wiejskich, w których uczestniczą władze gminne, sołtys, rada sołecka oraz mieszkańcy. Rozwiązywanie zgłaszanych spraw i postulatów uzależnione jest często od środków finansowych, których zarówno gminie i sołectwu brakuje. Struktura zatrudnienia i uzyskiwania dochodów we własnych gospodarstwach domowych jest bardzo zróżnicowana. Część rodzin utrzymuje się z rolnictwa, część z pracy zarobkowej w jednostkach budżetowych, pracy w lokalnych i okolicznych podmiotach gospodarczych oraz z zasiłków dla bezrobotnych, rent rodziców czy też ze świadczeń pobieranych z Ośrodka Pomocy Społecznej. Wieś posiada dobre połączenie komunikacyjne. Przez jej teren przebiega droga łącząca Sitno z Książkami, Osieczkiem i Brodnicą oraz z Wąbrzeźnem i Grudziądzem W ostatnich latach, dzięki organizowanym

gminnym konkursom „Piękna zagroda” nastąpiła poprawa estetyki i wyglądu części obejść i posesji. Jednak w tym zakresie istnieje nadal wiele możliwości do działania. Odnowy wymaga zwłaszcza centralna część wsi, w której brak jest estetycznego zagospodarowania przestrzeni – urządzeń terenów zielonych, chodników, miejsc odpoczynku, przejść i alejek. Głównym problemem jest też potrzeba rozbudowy sieci wodociągowej. Problem ten jest dostrzegany i postulowany do realizacji przez społeczność lokalną.

Przy wyborze zadań przewidzianych do realizacji kierowano się kryteriami, które winny służyć:

- podnoszeniu standardu życia i pracy na wsi;
 - podnoszeniu atrakcyjności turystycznej miejscowości;
 - wzrostowi atrakcyjności inwestycyjnej;
 - zaspokojeniu potrzeb edukacyjnych, społecznych i kulturalnych;
- oraz rozwojowi tożsamości społeczności wiejskiej i zachowaniu dziedzictwa kulturowego.

Po dokonaniu ostatecznej redakcji niniejszego planu podjęto stosowne uchwały.

Ustalono, że w ramach działania wspierane będą projekty obejmujące:

- realizację zadań z zakresu urządzania miejsc i terenów pełniących funkcje kulturalne, edukacyjne, rekreacyjne i sportowe;
- modernizację przestrzeni publicznej we wsi, w tym budowę sieci wodociągowej z przyłączami oraz zagospodarowanie skwerów i terenów zielonych);
- publiczną infrastrukturę przyczyniającą się do rozwoju funkcji turystycznych, kulturalnych i sportowych wsi.

Co wyróżnia wieś?	Co ma ją wyróżniać?
<ul style="list-style-type: none"> - istnieje świetlica wiejska, - malowniczo położone i czyste środowisko, - aktywna działalność KGW i OSP, KGW jest inicjatorem wielu wydarzeń lokalnych, w tym imprez kulturalnych dla dzieci i warsztatów kulinarnych, - dogodne połączenie komunikacji drogowej, 	<ul style="list-style-type: none"> - estetycznie zagospodarowane centrum - uśmiechnięci mieszkańcy, zadowoleni, że tutaj właśnie mieszkają, - możliwość rozwoju i podejmowania pracy, - czystość zagród, - otoczenie miłe dla oka, - ludzie mili i przyjaźni dla siebie, - rozwinięte usługi turystyczne,
Jakie pełni funkcje?	Jakie ma pełnić funkcje?
<ul style="list-style-type: none"> - mieszkalno – egzystencjalne, - produkcyjno – rolnicze. 	<ul style="list-style-type: none"> - społeczność jako jedna duża rodzina dbająca o interesy ogółu, - kulturalne i turystyczne, - produkcyjno- rolnicze, - możliwości rekreacyjno – wypoczynkowe.
Kim są mieszkańcy?	Kim mają być mieszkańcy?
<ul style="list-style-type: none"> - rolnicy indywidualni, - robotnicy pracujący w zakładach pracy, - pracownicy jednostek budżetowych, - emeryci i renciści. 	<ul style="list-style-type: none"> - osoby wykształcone, zaangażowane w sprawy wsi, wspólnoty, - osoby rozwijające własne zainteresowania, - osoby bardziej zamożne, - tworzą wspólnotę, - społecznicy.
Co daje utrzymanie?	Co ma dać utrzymanie?
<ul style="list-style-type: none"> - praca w gospodarstwie, - pomoc z OPS, 	<ul style="list-style-type: none"> - praca w rolnictwie, zakładach pracy, - praca chałupnicza,

- praca w zakładach pracy, - emerytury i renty, - zasiłki socjalne.	- własna działalność gospodarcza, - różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej.
Jak zorganizowani są mieszkańcy?	W jaki sposób ma być zorganizowana wieś i jej mieszkańcy?
- część angażuje się w sprawy wsi, - są wystarczająco zgodni, aby się porozumieć,	- wspólne prace przy upiększaniu wsi, - spotkania na wieczorkach, zabawy, szkolenia, warsztaty, - demokratyczne podejście do wszelkich spraw i problemów.
W jaki sposób rozwiązują problemy?	W jaki sposób mają być rozwiązywane problemy?
- zebrania wiejskie, - pomoc sąsiedzka, - spotkania na różnych uroczystościach, - spotkania i rozmowy przed sklepem, - za pośrednictwem sołtysa i radnego oraz osobiście zgłaszane problemy w Urzędzie Gminy, - część informacji wymieniana jest podczas spotkań sąsiedzkich lub przypadkowych w miejscach ustronnych.	- dyskusja na spotkaniach mieszkańców, - duża frekwencja na zebraniach wiejskich, - współpraca z Urzędem Gminy, - publiczna dyskusja na temat nurtujących wieś lokalnych problemów.
Jaki wygląd ma nasza wieś?	Jak ma wyglądać nasza wieś?
- ludzie na ogół dbają o własne mieszkania i obejścia, - wygląd niektórych posesji pozostawia wiele możliwości do dalszych działań, - pobocza niektórych dojazdowych dróg wewnętrznych nie są należycie uporządkowane,	- czysta, zadbana, drogi w dobrym stanie technicznym, - piękne ogródki, - pełna sieć wodociągowa, kanalizacja sanitarna wsi lub przydomowe oczyszczalnie ścieków. - zadbane posesje
Jakie obyczaje i tradycje są u nas pielęgnowane i rozwijane?	Jakie obyczaje i tradycje mają być u nas pielęgnowane i rozwijane?
- Dożynki Wiejskie, - doroczne uroczystości odpustowe, - tradycje świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocne	- Dożynki Wiejskie, Dzień Dziecka, Dzień Kobiet, Dzień Strażaka - spotkania z okazji Dnia Babci i Dziadka,
Jak wyglądają mieszkania i obejścia?	Jak mają wyglądać mieszkania i obejścia?
- sukcesywnie z roku na rok wyglądają coraz lepiej, - przybywa nowych budynków, - niektóre ogródki przydomowe biorą udział w konkursach pod nazwą „Piękna zagroda”.	- ukwiecone ogródki, - czyste skwery i rowy wzdłuż dróg prowadzących do wsi i w centrum wsi, - porządek w obejściach.
Jaki jest stan otoczenia i środowiska?	Jaki ma być stan otoczenia i środowiska?
- istnieje pewna wiedza mieszkańców w zakresie ochrony środowiska i ekologii, - czyste powietrze.	- bez wyjątku płyty gnojowe zabezpieczające przed spływaniem ścieków do gleb, - pełna sieć wodociągowa, kanalizacja lub przydomowe oczyszczalnie ścieków,

	<ul style="list-style-type: none"> - szkolenia dla mieszkańców uświadamiające im ich szkodliwe działanie na rzecz środowiska, w którym mieszkają, - segregacja śmieci.
Jakie jest rolnictwo?	Jaki ma być rolnictwo?
<ul style="list-style-type: none"> - po części zmechanizowane i rozdrobnione, - brak środków finansowych na zakup nowych maszyn oraz wdrażanie nowych technologii, - zróżnicowanie klasy gleb znacząco wpływa na status majątkowy gospodarstw rolnych. 	<ul style="list-style-type: none"> - rozwinięte rolnictwo z nowoczesnym i wydajnym sprzętem i technologiami, - opłacalna produkcja roślinna i zwierzęca, - ścisła współpraca rolników z Ośrodkami Doradztwa Rolniczego oraz Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, - wysiłek i praca rolnika należycie wynagrodzona.
Jakie są powiązania komunikacyjne?	Jakie mają być powiązania komunikacyjne?
<ul style="list-style-type: none"> - główna droga asfaltowa przez centrum wsi, - połączenie PKS z Wąbrzeźnem, i innymi miastami, - przystanek PKS 	<ul style="list-style-type: none"> - poprawiony stan nawierzchni dróg prowadzących do wsi i przez wieś.
Co proponujemy dzieciom i młodzieży?	Co proponujemy dzieciom i młodzieży ?
<ul style="list-style-type: none"> - możliwość korzystania z pomieszczeń świetlicy wiejskiej, 	<ul style="list-style-type: none"> - wyposażona świetlica wiejska - zajęcia rekreacyjne, - organizacja okolicznościowych spotkań integracyjnych dla dzieci.

Nasze sołectwo za 7 lat – Wizja rozwoju naszej miejscowości

Mieszkańcy marzą, aby wieś miała dobrą infrastrukturę techniczną, drogową, zwracała na siebie uwagę utrzymanym porządkiem w obejściach, pięknymi ogrodami, uporządkowanym i zagospodarowanym centrum wsi. Mili i uśmiechnięci ludzie, zorganizowani mieszkańcy, którzy kultywują tradycje przodków, pielęgnują je i rozwijają. Bogata oferta dla dzieci i młodzieży - dla najmłodszych coroczna organizacja Dnia Dziecka. Dla osób dorosłych warsztaty prowadzone w ramach Koła Gospodyń Wiejskich, spotkania na festynach i zabawach tanecznych w odpowiednio wyposażonej świetlicy wiejskiej. Mieszkańcy pragną rozwijać się proekologicznie, każde gospodarstwo winno być podłączone do sieci wodociągowej, kanalizacji sanitarnej lub przydomowej oczyszczalni ścieków.

Mieszkańcy byliby szczęśliwi gdyby wyżej wymienione oczekiwania spełniły się w stu procentach.

4. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości

ANALIZA SWOT

Silne strony:

- korzystne położenie geograficzne i walory krajobrazowe,
- bogate tradycje w działalności KGW i OSP,
- korzystna struktura wiekowa mieszkańców,
- korzystne połączenie drogowe z okolicznymi miejscowościami i miastami,
- chętni do działania mieszkańcy.

Słabe strony:

- brak pełnej sieci wodociągowej i kanalizacyjnej
- niedostatecznie urządzone i zagospodarowane tereny w centrum wsi,
- brak urządzonych terenów rekreacyjnych i wypoczynkowych,
- brak większych firm i zakładów usługowych,
- brak aktywnych organizacji młodzieżowych,
- brak zespołów artystycznych i folklorystycznych,
- ograniczona częstotliwość w komunikacji PKS,
- stosunkowo wysoki stopień bezrobocia,
- słaba kondycja finansowa rodzin.

Szanse:

- możliwość rozwoju turystyki i tworzenia gospodarstw agroturystycznych,
- możliwość stworzenia ciekawej oferty turystycznej z wykorzystaniem istniejącego dziedzictwa przyrodniczego,
- możliwość rozszerzenia terenów zielonych i ich zadrzewienia,
- możliwości uruchamiania własnej działalności gospodarczej,
- rozbudowana i odpowiednio wyposażona świetlica wiejska.
- montaż oświetlenia energooszczędnego miejsc publicznych
- instalacje odnawialnych źródeł energii ograniczających emisję dwutlenku węgla.

Zagrożenia:

- bierność części mieszkańców wobec podejmowanych inicjatyw społecznych,
- emigracja zarobkowa młodzieży i dorosłych,
- brak perspektyw życiowych dla ludzi młodych,
- zwiększające się dysproporcje w statusie majątkowym społeczeństwa,
- przenikanie tendencji wzajemnego izolowania się ludzi od siebie.

5. Opis i charakterystyka obszaru o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców

Określa się obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających integracji i nawiązywaniu kontaktów społecznych. Ze względu na jego cechy funkcjonalno-przestrzenne i położenie w centrum wsi obejmował on całą miejscowość Sitno. Na tym obszarze, jako element mieściła się będzie rozbudowana sieć wodociągowa z przyłączami.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI SITNO NA LATA 2017 – 2024

Wizja rozwoju wsi: Sitno wsią zasobną, estetyczną i nowoczesną z dostępem do dóbr kultury. Dobrze się tu żyje i mieszka.

Priorytet	Cel przedsięwzięcia	Projekty	Źródła finansowania	Termin realizacji
I. Rozwój infrastruktury technicznej, bazy kulturalno-oświatowej i rekreacyjno - sportowej	Zaspokojenie potrzeb materialnych, kulturalnych i oświatowych mieszkańców wsi	1. Wyposażenie świetlicy wiejskiej w niezbędny sprzęt i urządzenia	Fundusze sołectkie, środki pozyskane od sponsorów	2017-2024
		2. Organizowanie w świetlicy zajęć rekreacyjno-wypoczynkowych oraz edukacyjnych dla dzieci.	Środki z funduszu sołectkiego lub środki pozyskane w ramach ogłaszanych konkursów. .	2017-2024 w miarę potrzeb i możliwości
		3. Rozbudowa sieci wodociągowej na terenie wsi.	UE -63,63% Gmina -36,37%	2017 - 2018
II. Aktywizacja mieszkańców do działań na rzecz własnego środowiska	Integracja społeczeństwa wiejskiego	1. Organizowanie okolicznościowych spotkań, zebrań, warsztatów i szkoleń dla dorosłych.	koszty własne organizatora oraz środki pozyskane od sponsorów	na bieżąco
		2. Współdziałanie w organizowaniu dorocznych dożynek gminnych i sołectkich	działalność społeczna – koszty własne uczestników.	corocznie
		4. Organizowanie wiejskich festynów integracyjnych: np. Dzień Kobiet, Dzień Matki, Święto Pieczonego Ziemniaka, Andrzejki, Spotkanie Wigilijne.	środki własne sołectkie - 10% Sponsorzy -90%	corocznie
		1. Upiększanie wiejskich terenów zielonych, okresowa naprawa dróg, przejść, ścieżek i poboczy na terenie wsi	Gmina oraz prace społeczne mieszkańców	Doraźnie w razie potrzeby 2017 – 2024

III. Dbałość o otoczenie oraz wizerunek i estetykę wsi	Poprawa standardu życia, zdrowia i bezpieczeństwa mieszkańców	2. Uczestnictwo mieszkańców wsi w dorocznym gminnym konkursie „Piękna Zagroda”.	koszty indywidualne uczestników- 100%	2017-2024
		3. Podejmowanie działań proekologicznych- przestrzeganie segregacji śmieci i odpadów w gospodarstwach domowych.	koszty indywidualne mieszkańców 100%	2017-2024
		4. Montaż oświetlenia energooszczędnego miejsc publicznych (cała gmina)	UE do 85% Gmina 15%	2018 - 2024
		5. Instalacje odnawialnych źródeł energii ograniczających emisję dwutlenku węgla.	UE do 85% Gmina 15%	2018 - 2024

Możliwość realizacji zadań ujętych w Planie Odnowy Miejscowości Sitno warunkowana jest sytuacją finansową sołectwa i gminy oraz możliwością pozyskania środków finansowych z innych, źródeł w tym z Unii Europejskiej i może być weryfikowana.

Zarządzanie:

Za wdrażanie i promocję projektów ujętych w Planie odpowiedzialny jest Sołtys wraz z Radą Sołecką. Na szczeblu Gminy powyższe działania koordynuje wyznaczona przez Wójta Gminy osoba. Komunikacja społeczna polegać będzie na bieżącym zamieszczaniu informacji na stronie internetowej Gminy oraz na łamach Gminnych Wieści.